

Stoelendans

In mijn eerste column dit jaar heb ik mijn oude vete tegen de Wet deregulering beoordeling arbeidsrelatie (DBA) weer eens opgepakt. En kennelijk tot genoegen van de wetgever, want opnieuw word ik uitgedaagd om iets te vinden van de nu voorliggende plannen. Bij de start van Rutte III was reeds in het regeerakkoord voorzien in de wijziging of afschaffing van deze wet. De grote groep zzp'ers werd onderverdeeld in drie groepen. Aan de onderkant de minst verdienenden, denk aan de pizzabezorger, dan een middengroep, en tot slot de groep wel verdienenden; u als tandarts. Maar eigenlijk heeft de wetgever volgens mij geen idee hoe men dit voortslepende probleem moet tackelen. Steeds worden de ideeën aan de kant geschoven en maken ze plaats voor een nieuw idee of een oud idee in een nieuw jasje. Zo ook in de soap rondom de DBA. Deze plannen uit het regeerakkoord zijn weer van de baan en alle zzp'ers zijn weer verworpen tot één grote groep. Voor deze hele groep kan met behulp van

een zogenaamde webmodule worden vastgesteld hoe men werkzaam is. De uitkomst van de invuloefening kan zijn: een 'opdrachtgeversverklaring', een 'indicatie dienstbetrekking' of 'geen oordeel mogelijk'. De webmodule bevindt zich nu nog in een experimentele fase, maar minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid Wouter Koolmees heeft goede hoop dat deze per 1 januari 2021 kan worden ingevoerd en dat daarmee de modelovereenkomsten komen te vervallen.

Als accountantskantoor met een grote groep cliënten die als zzp'er werkzaam is binnen de mondzorg, hebben wij deze webmodule al getest. Helaas zijn de uitkomsten weinig bemoedigend. De gemiddelde tandarts-zzp'er komt uit op een 'indicatie dienstbetrekking'. De gevolgen hiervan zullen naar mijn stellige overtuiging groot zijn. Het ontbreken van de huidige status van fiscaal ondernemer, zal leiden tot een aanzienlijk verlies aan netto inkomen. De daartegenover staande rechten van een arbeidsovereenkomst bieden onvoldoende compensatie.

De gedachte dat dit misfortuin

vraagt om een bijdrage van de praktijkhouder, lijkt mij niet uit te sluiten. Ongeacht de vraag in hoeverre dit redelijk is, zal er in menige praktijk wel een dergelijke discussie ontstaan. Met als mogelijke consequentie het verbreken van de arbeidsrelatie en het begin van een zoektocht naar een andere praktijk met ruimere fiscale en/of financiële mogelijkheden. Zeker voor de ketens met de toch al smalle marges geen fijn vooruitzicht. Aannemelijk is dat een groep tandartsen kiest voor een eigen praktijk of toetreedt tot een maatschap. Voor het overige deel zal een soort stoelendans ontstaan met of zonder de gewenste effecten. Mij lijkt het zaak om niet te wachten tot het probleem daar is, maar er vroegtijdig met elkaar het gesprek over aan te gaan.

*Richard Mastwijk
Consultant en partner bij van helder ■*